

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo Sprawiedliwości

Podsekretarz Stanu

Warszawa, dnia 07 lipca 2006 r.

KANCELARIA SENATU
BIURO PREZYDIALNE

wpłynęło dn.....10.07.06.....

nr 3517.....podpis.....

DO - III - 0131- 91 / 06

BM-1-0701-350 /06

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

W odpowiedzi na oświadczenie pana Senatora RP Pawła Michałaka złożone na 11 posiedzeniu Senatu RP w dniu 24 maja br., przekazane pismem z dnia 7 czerwca br. nr BPS/DSK-043-340/06 – dotyczące nieprawidłowości w opinii wydanej przez biegłego sądowego Sądu Okręgowego w Koszalinie w sprawie o sygn. akt I C 187/01 rozpatrywanej przez ten Sąd, uprzejmie przedstawiam, co następuje:

Z treści powyższego oświadczenia wynika, że państwo Małgorzata i Igor Niewinowscy złożyli skargę, w której kwestionują decyzje sądu, w tym także ocenę opinii dokonaną przez Sąd Okręgowy w Koszalinie w sprawie I C 187/01 i przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie w sprawie I ACa 690/05.

Na podstawie wymienionych akt Minister Sprawiedliwości ustalił, że w dniu 3 kwietnia 2006 r. pełnomocnikowi skarżących został doręczony odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 2 marca 2006 r. wraz z uzasadnieniem.

Z akt przedmiotowej sprawy wynika, że opinie w postępowaniu cywilnym toczącym się przeciwko państwu Niewinowskim zostały sporządzone przez biegłego sądowego z zakresu budownictwa i instalacji elektrycznych pana Jana Śliwińskiego oraz biegłego powołanego *ad hoc*, także w zakresie prac budowlanych - pana Andrzeja Szufliłę.

Natomiast Sąd Okręgowy w Koszalinie nie potraktował jako dowodu w sprawie opinii biegłego sądowego pana Zbigniewa Perzyńskiego, wydanej w sprawie karnej o sygn. akt 2Ds 866/01 prowadzonej przez Prokuraturę Rejonową w Koszalinie.

Po analizie uzasadnienia sądu I instancji należy stwierdzić, że podstawą rozstrzygnięcia była opinia biegłego pana Jana Śliwińskiego.

Odnosnie zarzutów dotyczących decyzji sądu, w tym merytorycznej oceny wydanych w sprawie opinii sądowych, należy zauważyć, że tego rodzaju zarzuty mogły być podnoszone przez strony i rozpatrywane wyłącznie przez sądy w toku instancji (art. 217 kpc, art. 367 kpc).

Opinia biegłego wydana na zlecenie sądu jest bowiem dowodem w sprawie. Podobnie, jak inne dowody, przeprowadzone w toku postępowania, podlega swobodnej ocenie sądu rozpatrującego daną sprawę (art. 233 §1 kpc, art. 240 kpc, art. 241 kpc). Tylko niezawisły sąd jest wobec tego właściwy do merytorycznej oceny treści opinii pod kątem prawidłowości jej sporządzenia (art. 278 i 286 kpc).

Zarzuty merytoryczne podważające prawidłowość opinii biegłego Jana Śliwińskiego wymienione w skardze skierowanej do pana Senatora RP Pawła Michalaka zostały przez skarżących podniesione także w apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie w uzasadnieniu wyroku z dnia 2 marca 2006 r. szczegółowo odniósł się do tych zarzutów. Pozytywnie ocenił stanowisko sądu I instancji, jak i opinię biegłego Jana Śliwińskiego. Ustalenia Sądu Apelacyjnego w Szczecinie – wobec prawomocności wydanego przez niego wyroku - korzystają z powagi rzeczy osądzonej, zgodnie z art. 365 i 366 kpc.

Należy podkreślić, że Minister Sprawiedliwości, na mocy art. 9 i 39 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. *Prawo o ustroju sądów powszechnych* (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 z późn. zm.) w ramach zwierzchniego nadzoru nad działalnością administracyjną sądów powszechnych, nie posiada uprawnień do merytorycznej oceny orzeczeń wydawanych przez sądy. Czynności z zakresu nadzoru nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli. Zatem Minister Sprawiedliwości nie może ingerować w czynności procesowe sądów, w tym w zasady dopuszczenia dowodu z opinii biegłych oraz oceny ekspertyz.

Odnośnie opinii biegłego sądowego Jana Śliwińskiego, należy zauważyć, że została złożona w Sądzie Okręgowym w Koszalinie w maju 2004 r.

Pełnomocnikowi pozwanych została doręczona w dniu 28 maja 2004 r.

Pozwani – małżonkowie Niewinowscy - w pismach z dnia: 30 czerwca 2004 r., 8 marca 2005r., 10 marca 2005 r., 28 kwietnia 2005 r. oraz na rozprawie sądowej w dniu 25 kwietnia 2005 r. zgłaszali zarzuty dotyczące tej opinii. Biegły sądowy każdorazowo szczegółowo i obszernie ustosunkowywał się zarzutów, kierowanych przez pozwanych jak i powoda. Opinie swoją uzupełnił w pismach z dnia: 9 lutego 2005 r., 5 kwietnia 2005 r., 3 czerwca 2005 r. oraz na rozprawie w dniu 20 czerwca 2005 r w obecności obu stron postępowania i ich pełnomocników.

Wymienione czynności pozwanych w istotny sposób przedłużyły toczące się postępowanie w sprawie IC 187/01.

Należy podnieść, że państwo Niewinowscy korzystali w postępowaniu toczącym się, zarówno przed Sądem I instancji, jak i przed Sądem II instancji z usług profesjonalnego peł-

nomocnika - radcy prawnego. Wobec tego wydaje się, że mieli zagwarantowaną możliwość należytej realizacji swych praw jako strony postępowania cywilnego.

W dniu 30 czerwca 2005 r. przed Sądem Okręgowym w Koszalinie zapadł wyrok, który wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi pozwanych w dniu 20 lipca 2005 r. W dniu 3 sierpnia 2005 r. pełnomocnik pozwanych wniósł apelację od wymienionego orzeczenia.

Ponadto należy zauważyć, że w aktach osobowych biegłego sądowego pana Jana Śliwińskiego brak jest skarg na czynności podejmowane przez niego w ramach sprawowanej funkcji. Natomiast pan Andrzej Szuflita decyzją Prezesa Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 5 marca 2001 r., Prez. A.0151/11/01 został zwolniony z funkcji biegłego sądowego. W grudniu 2000 r. bowiem biegły ten zwrócił akta Sądowi Rejonowemu bez opinii.

Zatem brak jest podstaw do podejmowania w stosunku do biegłego Jana Śliwińskiego czynności nadzorczych przez Prezesa Sądu Okręgowego w Koszalinie, przewidzianych przez § 17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie *biegłych sądowych* (Dz. U. Nr. 15, poz. 133).

Natomiast prezes sądu okręgowego nie posiada uprawnień nadzorczych wobec biegłych wyznaczanych /tak jak pan Andrzej Szuflita/ *ad hoc* do konkretnej sprawy. Wybór osoby biegłego należy bowiem do wyłącznej decyzji sądu rozpatrującego sprawę, zgodnie z art. 278 i 279 kpc /.

W tej sytuacji brak jest podstaw do podejmowania przez Ministra Sprawiedliwości czynności nadzorczych w niniejszej sprawie.

?

Andrzej Kryże